

De Kinderdijk.

Als men met de boot van Antwerpen naar Rotterdam vaart, komt men ook in den omtrek van Dordrecht voorbij den Kinderdijk.

Alle Hollandsche jongens en meisjes kennen den oorsprong van dien naam..

't Was het jaar 1421.

Holland was beroerd geworden door burgertwisten.

Door al die onlusten had men vele werken verwaarloosd, ook 't onderhoud der dijken. Dijken zijn dammen, muren van aarde, die het water tegenhouden en het land voor overstroming behoeden. Wee, zoo die dijken geen stand houden, maar voor den vloed bezwijken!

In November 1421 brak een vreeselijke storm los. De wind gierde over de zee en stuwde het water landwaarts en hooge golven beukten de dijken, welke in slechten staat verkeerden.

Nu zagen de menschen de dwaasheid van hun getwist wel in, maar 't was te laat!

Wel brachten ze wagens vol aarde naar de dijken en poogden ze deze te versterken om alzoo het dreigend onheil te weren.

De klokken stormden, overal zag men noodvuren, die de bevolking moesten waarschuwen.

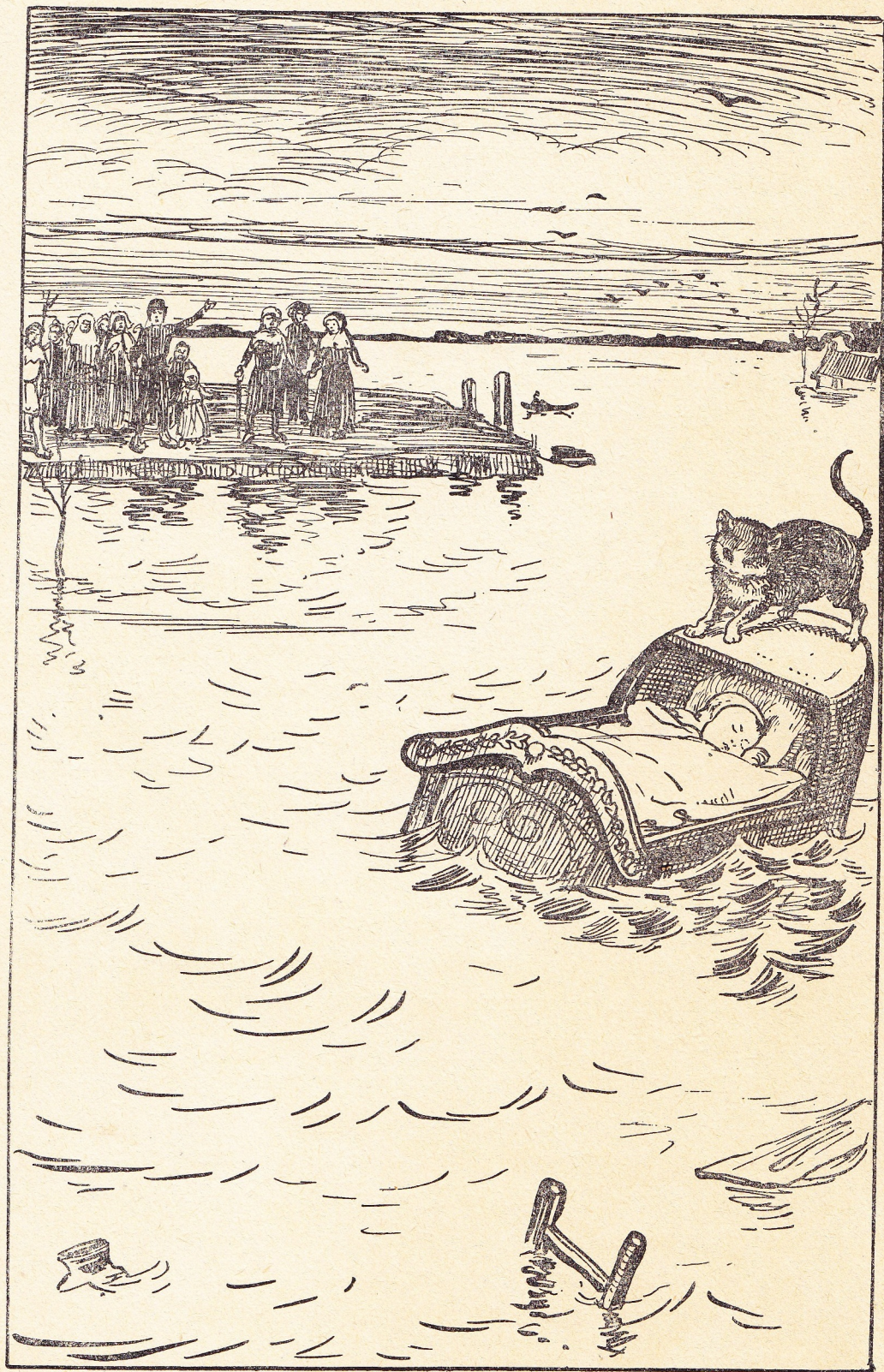
Veel lieden vluchtten reeds, hun vee voor zich uitdrijvend, de have op karren geladen..

In den nacht bezweken de dijken; de eene na de andere stortte in.

Het water bruiste over het land, wierp hoeven en huizen omver, steeg voortdurend...

Twee en zeventig dorpen werden door den vloed bedolven...

Duizenden menschen en dieren kwamen om.

Toen de storm bedaard was, stonden op een gespaarden dijk eenige lieden over den wijden vloed te staren...

Water, overal water, waar vroeger de landman zaaide en oogstte, of waar het vee in veilige weiden graasde... Water, waar schoone hoeven stonden, lachende dorpen lagen!

Deze menschen hadden een voorwerp bemerkt, dat langzaam nader dreef.

Onderscheiden, wat het eigenlijk was, konden ze nog niet..

Een kast meende de een, een kist beweerde een tweede, een stuk van een dak, of een vlot, waarvan de menschen door den storm in 't water geslingerd waren, gisten de anderen..

Tot men het eindelijk zag en uitriep:

— Een wieg!

— Er beweegt zich iets op den kap, zei een, die scherp van gezicht was.

— Een kind?

— Neen, 't lijkt wel een dier! Nu zie ik het, 't is een kat!

De wieg spoelde aan land. Ja, op den kap zat een groote kat, die aanhoudend van links naar rechts en van rechts naar links sprong.

— Dat doet 't slimme beest, om te voorkomen, dat de wieg zou omslaan, riep iemand.

En zoo was het ook.

De kat bleek een uitmuntende schipperin te zijn.

Maar nog grooter was de verbazing, toen de wieg geheel bij den dijk was en men binnen onder de dekens een slapend kind aanschouwde!

Wiens kind was dit? Nooit heeft men het geweten.

Het water had zeker de deur van een huis verbrijzeld, en de houten wieg moest naar buiten gedreven zijn. De kat, welke misschien eerst een wijkplaats gezocht had op 't dak, vond het toen zeker veiliger op het eigenaardig vaartuig.. en zij redde niet alleen haar leven, maar ook dat van het arme wicht.

Als de wieg naar de linkerzijde dreigde over te slaan, sprong

het slimme dier rechts en behield door haar zwaarte het evenwicht. Helde de wieg naar rechts, dan verwisselde poes weer vlug van plaats.

Men nam het kind uit de wieg.. de kat was reeds aan land gesprongen. Arme kleine! Zeker hadden zijn ouders hun graf in de golven gevonden, dobberde hun lijk op den vloed of was het vastgeraakt in lisch of riet.

Natuurlijk waren er medelijdende lieden genoeg, die zich over de wees ontfermden. En de dijk, waar de wieg aanspoelde, kreeg naar deze wonderbare gebeurtenis den naam, dien hij nog draagt.

Wat er met de kat is geschied, meldt de historie niet, maar gewis heeft het verstandig dier ook wel in een der huizen of op een hoeve een goed plaatsje gevonden.

Van de 72 vergane dorpen kwamen er later een vijftigtal weer droog.

Van de overige liggen de grondslagen nog onder het water, en die uitgestrekte poel, waar het riet en de biezen welig groeien, heet sedert lang de Biesbosch, en herinnert aan dien geweldigen S. Elizabethsvloed van 't noodlottig jaar 1421.

HERT DE DIEREN LIEF

Lod. Opdebeeck Antwerpen

HEBT DE DIEREN LIEF

VERHALEN UIT HET LEVEN VAN DIEREN

DOOR

JAN VERBEKE.

LODEWIJK OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN.